

DEO DUCE
MEDITATIO S. EVANGELII,
FERIÆ QUARTÆ
PASCATOS

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
 numq; aliquot decisione, ad uberiorem Textus, cum o-
 pus est, Explicationem & Hæterodoxorum refutationem.

QUAM
In Regia Aboensi Academia,
 PRÆSIDE

DN. ÆSCHILLO PETRÆO;
 S.S, Th. Doct, Profesl, & Civitatis ejusdem Pastore.

*Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitis,
 Ad diem Maji, ANN M. DC. LI.*

JOHANNES ANDREÆ STHRETHOVIVS
 SMOLANDUS.

Prosp. in Sententijs 236.

Magna profectio utilitas hominis, iubenti DEO etiam incognitâ ratione iussoris, ser-
 vire; Iubendo enim Deus utile facit, quicquid iubere voluerit; de quo meo
 tuendum non est, ne nos præfuturs præcipiat.

Chrysolodus Serm. 78.

JESUS retie in littore ut in antiquum terminum revocaret universa, firmaret, iactata
 compesceret, turbata componeret, & statione sua ipsa fundati enta orbis, quas
 sic commota fuerant, stabiliret, quo mox mundus ad sui recurrerat authoris
 obsequium, qui ad sui diffugerat authoris iniuriam; ut Eccl. eis in præcipue in
 qua Discipuli amaris tunc fluctibus iactabantur, ad fidam fidei sus reduceres
 stationem.

A B O A,
 Imprimebat PETRUS Waid/ Acad. Typog: 1651.

Reverendis, Spectatissimis, Humanissimisq;

V I R I S.

DN. JACOBO PE-
TRI, Ecclesiae VVicentiae
Pastori circumspetissimo,
Patrono suo suspicioendo.

DN. LAURENTIO
PETRI Aboico, Pasto-
ri in Tammela Dignissimo,
ut Nutritio suo liberalissima
ita Mecenati certissima.

DN. DANIELI LAU-
RENTII, Generosiss.
Dn. Catharinæ OXen-
stierna Reditum Praefes-
tio in Jocis & Brindala So-
lertissimo.

DN. ANDREÆ PETRI
Illustr. Dn. Claudij Chri-
stiani HORN/Prætori in
Mustela & Wijk perin-
dustrio.

DN. GREGORIO MAR-
TINI Teito, Verbi Di-
vini Coministro in Jocis
diligentissimo, Fautoris suo ho-
norando.

DN. THOMÆ JOHAN-
NIS, Verbi Dei Ministro
in Tammela dexterissimo,
Fautoris itidem colendo.

Dominis, Mecenatibus, Promotoribus, Evergetis &
Fautoribus suis, quovis honoris & observantiae
cultu jugiter & plurimum devenerandis, Exer-
citium hoc Sacrum, Reverenter & officiose inscribito,
offert & dedicat

Johannes A. Sthrethovius
Respondens.

FERIÆ QUARTÆ
PASCHATIS.

In sancta & summa laudanda TRINITATIS, PATRIS,
FILII, & SPIRITUS SANCTI Nomina.

Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit & saturabitur: In scientia suâ justificabit ipse justus seruus meus multos & iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos & fortium dividet spolia, pro eo, quod tradidit in mortem animam suam & cum sceleratus reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit. Esa. 53. v. II. 12. His verbis concionatur Propheta de Salvatore nostro J E S U C H R I S T O, præsertim vero de ejus Passione & resurrectione ex mortuis. Passionem ejus vocat laborem, gestationem iniquitatum, traditionem in mortem animæ suæ, cum sceleratis reputari, multorum peccata ferre. Hoc Propheta summationem complexitur, non negans quicquam eorum. Quæ Evangelistæ latius scribunt de his, additis suis circumstantijs. Quæ omnia testantur hanc Prophetiam Esaiae quoad passionem & mortem Christi acerbam verissimè esse impletam. Præterea in his verbis Propheta hoc agit, ut describat Christi ex mortuis resurrectionem. Pro eo agit quod laboravit anima ejus, videbit semen & saturabitur. Vivet omnino, & nunquam amplius morietur. Non saturabitur diebus, sicut de Davide dicitur, ille enim mortuus est post illam satyritatem. i. Paral. 29.

gal. 29. v. 28. Nec resurrexit David, nec resurget ante universalem resurrectionem. Verum de Christo dicit Prophetas: Postquam de angustia & judicio sublatus est: Generationem ejus quis enarrabit? Videbit semen longævum, postquam posuerit animam suam pro peccato. Hoc est resurget ex mortuis, amplius non moriturus. Hanc Prophetiam Esaiæ de resurrectione Christi vere impletam esse, Christiani in mundo universo confiteantur, solenne Festum hoc tempore celebrant. Cujus temporis dies ultimus est apud nos hodiernus. In quo gaudium & lætitiam nostram indicamus & gratias Christo victori & Salvatori canimus, dicentes:

In morte CHRISTUS habet. Ec.

Oramus etiam Deum ut hodiernum Festum ita celebrare, Evangeliumq; ita meditari queamus, ut cedat in Nominis Divini gloria, nobis in augmentum & incrementum Doctrina & honorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in aeternam beatitudinem: Dicamus igitur, PATER noster. &c.

Evangelium scribit S. Joan. cap. 21.

Potest manifestavit se iterum IESUS ad mare Tyberiadiss, manifestavit autem sic. Erant simul Simon Petrus & Thomas qui dicitur Didymus, & Natanael, qui erat in Cana Galileæ, & filii Zebedæi, alijq; ex Discipulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado pescatum. Diunt ei: Venimus & nos tecum. Exierunt & ascenderunt in navem statim, & illa nocte nihil ceperunt. Mane autem jam factos stetit IESUS in lutores non tamen cognoverunt discipulos

scipuli quod JESUS esset. Dicit eis JESUS: Pueri,
num quid obsonij habetis? Responderunt ei, Non.
At ille dicit eis: Mittite in aextram navizij partem
retes, & invenietis. Miserunt ergo, & jam non ua-
lebant illud trahere præ multitudine piscium. Dicit
ergo Discipulus ille quem diligebat JESUS Petro: Dos-
minus est. Simon ergo Petrus, cum audisset, quod
Dominus esset, tunica fucinixit se (erat enim nudus)
& misit se in mare. Alij autem Discipuli navigio-
lo venerunt, non enim longe aberant à terra, sed circi-
ter cubitis ducentis trahentes rete piscium. Ut er-
go descenderunt in terram, viderunt prunas positas
& piscem superpositum, & panem. Dicit eis JES-
US: Afferte de piscibus, quos prendistis nunc. As-
cendit Simon Petrus, & traxit rete in terram, ple-
num magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et
cum tot essent, non est scissum rete. Dicit eis JESUS
Venite prandete. Et nemo Discipulorum audebat
interrogare eum, dicens: Tu quis es? Cum scirent
quod Dominus esset. Venit itaq. JESUS, & accepit
panem, & dat eis, & plicem similièr. Hac jam
tertiâ vice manifestatus est JESUS Discipulis suis
cum surrexisset à mortuis.

Dicitur scribitur in hoc Evangelio quædam manife-
statio Christi ex mortuis excitati, coram Discipulis
quibusdam suis, Simone Petro, Thoma, Nathanaele, fi-

Illi Zebedæi & alijs duobus discipulis ejus pīscantibus in
iacu Tyberiadis'. Cum autem per totam noctem la-
borantes nihil cāperunt, manē jam factō, JESus in littō
re stetit, quem Discipuli tamen non cognoverunt. In-
terrogat autem illos CHristus, an aliquid cibi habeant,
cumq; negassent, jubet eos mittere rete ad dextram par-
tem nāvij, promittens eis pīscēs'. Dum hoc faciunt
mox prāhendunt tātam pīscium copiam ut trahere rete
non possent. Ex hāc capturā pīscium Johannes filius
Zebedæi agnoscit CHristum & hoc refert Petro, dicens,
Dominus est. Quod audiens Petrus, ita commovetur
ut se in mare mittat. Alij Discipuli nāvio nāvigeo venerunt
trahentes rete. Postquam Discipuli in terram descens-
erunt, viderunt prunas positas, & pīscem superposi-
tum, nec non panem.. Jubet Christus quoq; adferre
pīscēs aliquot jam captos'. Refert præterea Evangeli-
sta, quot fuerint pīscēs videlicet centum quinquaginta
tres, & quidem magni pīscēs, & pro miraculo quasi
habet quod rete non scissum ob hanc multitudinem pī-
scium.. Subductis in terram nāvibus & reti, vocantur
Discipuli ad prandium: Vocati accumbunt, nemine
audente interrogare, tu quis es? Scientes, quia Domi-
nus erat. Postea Christus more solito accepit panem
& pīscem & dedit eis'. Indicat etiam Evangelista, quo-
ta fuerit hāc manifestatio CHristi coram discipulis, vi-
delicet tertiā post resurrectionem ejus'. Confirmatur
Articulus fidei nostræ de resurrectione Christi ex mor-
tuis. Excitamus etiam ad orandum: Panem quotidiani-
num nostrum da nobis hodiè. Docemur enim in hāc
historiā, quod DEus penes se habeat, hoc est ubiq;, ma-
gnam copiam cibi, panis & pīscis'.

P A R-

P A R T E S.

- I. De Discipulis Christi in piscatu laborantibus.
- II. De Christo sejce manifestante coram Discipulis, dando cū tantam piscium copiam.

Atq; h̄e sunt istae Partes, quas hāc vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & eterne
D E U S, Pater noster Cælestis dilectissimus, nobis omnibus bene-
dicat, cunctisq; utiliter & fructuose cedere faciat.

Pars Prima.

In qua meditamur.

I. Laborandi in piscatu cau-

sam. Hanc indicat Sanctus Evangelista Joha-
nes dicens: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui
dicitur Didymus & Nathanael, qui erat à Cana Galilæa,
& filii Zebedæi & alij ex discipulis ejus. Dicit ei Si-
mon Petrus, vado piscari, dicunt ei: Venimus & nos
tecum, & exierunt & ascenderunt in navim. His ver-
bis, causa susceptâ laboris piscandi, indicatur partim ex-
pressè partim colligi potest ex illis quæ hic ponuntur.
Certum autem est, quod non saltem relaxandi animi-
causa, piscatum ierint, siquidem totam noctem labo-
raverunt. Sine dubio itaq; laborem hunc suscepserunt
ut cibum haberent pro se, ut etiam possent, si quid super-
esset vendere, uti piscatores solent, & alia esculenta sibi
emere. Est itaq; prima causa laborandi, necessitas
quæ est durum telum & legem non habet. Quare hi
non reprehensionem sed excusationem merentur, quod
hic

bis ex p̄scatoribus hominum, quo Christus eos dudum
vocārint, jam fiant p̄scatores in mari p̄scantes⁸.

L. C. Non est quidem conveniens aliud medium
ad sustentationem eligendum quam id, ad quod divini-
tus sumus vocati. Sicut etiam Syrach gravitor disslerit
quod is qui verbum Dei est pr̄dicaturus non possit ali-
ud officium domesticum luscipere, boves cibare arare.
Syr. 38. ¶. 26. 27. 28. seqv. Cap. 39. ¶. 1. seqv. Verum
cūm homo ex suā vocatione vivere non potest, impedi-
tis vijs exercendi artē, quam quis didicit, peccatum qui-
dem non censendum alio modo honesto y. Etum quāre-
re. Iniquus villicus non male fecisset, si remotus ab
officio fodere c̄apisset, vel arare, vel etiam mendicare.
Hoc satiūs fuisset quam subtrahere Domino tantum os-
lei & tritici. Lnc. 16. Est autem hoc notandum ne te-
merè quis peregrinum sustentationis medium sulcipiat,
oportet patienter ferre adversam fortunam, nisi fames,
sitis penuria & familiæ conditio aliud urgent. Ad con-
stantiam in honesto vitæ genere hortatur Syrach cap. 7.
¶. 18. Auditoribus verbi Dei unicè cavendum, ne ita
parcè tribuant ministris verbi, ut famem patientur &
invidiam & ita graviter officia faciant, vel illud prorsus
deserant. Dignus operarius mercede suā, qui doce-
tur verbo, communicet omne bonum cum eo qui do-
cet, non est alligandum os bovi trituranti. Qui mini-
strat ad Altare, de altari comedet. Nemo militat pro-
prio sumptu.

II. Altera causa hujus suscep-
ti laboris p̄scandi est Petri exemplum.. Dicit
eis Simon Petrus, vado p̄scari, dicunt ei, venimus & nos
secum, & exierunt, & ascenderunt in navim statim.

Non.

Non refert Sanctus Johannes Petrum hortatum esse socios tuos ad hunc laborem secum suscipiendum, sed tantummodo suum indicat propositum: Vado inquit pescatum; quasi diceret Petrus, penuria vicius me cogit redire ad cymbas & retia, didici hanc artem, in ea educatus sum, in hac necessariam mihi Deus suppeditavit. Fui pescator hominum: jam illud officium non amplius persagere licet propter otores Christi, donec videam quid fiat de hoc officio, laborandum manibus, expectandum Divinum auxilium contra famem. Reliqui cempabant Petri propositum, assentiuntur & dicunt, verum est cum te.

L. C. 1. Senes ornat prudentia, quam & suum proprium & aliorum commoda provchere possunt. Itaque hic Petri exemplum imitandum, svadendum semper ad honesta & utilia junioribus, non tam verbis & oratione, quam ipsa actione, ut Petrus hic non multis svadet socijs labore piscandi, sed indicat se hanc voluntatem habere. Ideoque Apostolus Paulus in pietate, fide & constantia, in bono proposito sese ipsum pro exemplo haberi vult & suis auditoribus, 1. Cor. 4. Imitatores mei estote, sicut & ego Christi, inquit. Idem repetit, 1. Cor. 11. Eph. 5. Hortatur eos ad imitationem Christi. Phil. 3. Imitatores mei estote. Monet etiam Salvator, ut qui aliud vult docere, ex oculo ejus festucam extrahere, ut extrahet prius trabem ex suo oculo, & postea conetur festucam eximere ex oculo proximi. Alias oculus oculum dicit, & ambo cadunt in foream, alias non est Magister supra discipulum uti decet, nam discipulus non est super Magistrum.

L. C. 2. Egregium patientiae & mansuetudinis exemplum in Petro & ejus socijs, non enim ingerunt se

in aliquam Ecclesiam ad concionandum ut sic vicini
habeant, sic enim tumultus excitaissent & se & alios in
discrimen conjectarent, sed maent quieti expectantes
Christi voluntatis revelationem. Non etiam execravimus
diem vocationis tuæ, ad hoc officium concionandi, ex
quo jam nullam percepimus utilitatem, sed pacato animo
tolerant hanc suspensionem vel remotionem ab officio
non dubitantes quia D E U S datus est panem quotie
dianum, honesta viâ sive per officium predicationis sive
per labores manuum pescantium, vel aliud quoddam ho
neatum & licitum sustentationis querendæ medium.

L. C. 3. Sancti homines detestantur otium. Pri
mi nostri parentes Adam & Eva Cainem & Abelom ot
ios esse non permittunt. Cainum constituerunt agric
olam, Abelem pastorem. Iaac filium blavum agric
ulturæ & venditioni praefecit, Jacobum cura ovium cas
prarum &c. Otium itaq; fugiendum. Otium multo
mala docet, præsternit adolescentes, otium pulvinarum
chanæ à p[ro]p[ter] nominatur patribus & Doctoribus.

III. Petri & sociorum toleran
tiam in laborando. Per totam noctem laboravunt, in
quit S. Johannes. Poruit hoe scire S. Johannes, siquidem
una in hoc labore sociorum erat. Filii Zebedei, inquit
Johannes, etiam dixerunt; Venimus tecum. Filii
Zebedei etiam ascenderunt in navim. Johannes autem
erat unus horum filiorum & alter Jacobus'. Nemo au
tem ignorat laborem esse gravem remigare, retia mitte
re, eadem iterum extrahere. Labor est tantò gravior
& ingravior, quanto vanior, infusigeri enim labores tur
ciosi sunt & ingratii. Hi vero Discipuli per totam no
ctem traxerunt nos ad iherusalem & oculis nostris. Etiam
vici

Item laborantes nihil ceperunt, non desiderant, una vel altera vice spe frustrati.

L. C. Perferendum & obdurandum in honesto negotio, labore & opere. Non despendeatur animus si primâ vice rite extraxeris vacuum. Exspecta Divinam virtutem, age & ipse facies. Non mox deserens da familia, quamvis non experimentur ebit; felicem laborem nostrorum successum. Non enim sinit Dominus suorum laborum irritos tampera vanos fieri. Cor. 15. Imitandi hi p̄securatores secundū & laborum tolerantes sperandum quod aliquando veniat Christus datus eos piam piscinam, sicuti & hic contigisse refert S. Johannes. Idem docet Psal. 37. ¶ 3. 4. 5. 6. 7.

SECUNDA PARS.

In Prima Parte Discipulos laborantes & quidem per totam noctem, frustra laborantes vidimus, Jam quomodo Christus laborem recompenset & cum sua manifestatione eos reficiat ac recreet.

In qua meditamur:

I. Tempus manifestationis

Christi: Manè autem factō, ait Evangelista, scē. Et IESUS in labore. Distulit auxilium per totam noctem, sed manè factō, se manifestat & benedictionem labori conferit.

L. C. Uti nox hæc labefacta & infrustruosa, mago est & postura quedam laborum & tribulationis hujus vita, diutius interdum durantium non per unam sed plus annos doctes, in diec, septimanas, triennia & annos: Ita

mane hoc jucundissimum & sol splendidissimus his Di-
pulis per totam noctem cum tædio & desatigatione la-
borantibus apparet'. C H R I stus J E S U S ima-
go quædam est gratiosæ Christi præsentiaæ & mitigati-
onis calamitatum omnium ut tempore juxta horolo-
gium ipsius'. Non enim hoc semper quadrat ad no-
stras horas'. Sunt enim Dei horæ tardiores & longia-
res, sed dum veniunt, gratissimæ tamen sunt. Toleres
in' uiurnos nostros angores & dolores, per noctem non
modò unam, sed etiam plures si tardius sonet Dei horo-
logium, pergamus nos clamando, de profundis clamo
ad te Domine. Psal. 130. ¶. i. seqv.

II. Modum manifestationis.

I. C H R istus in littore ita ut posset videri ab eis
stet, quamvis eum agnoscere non potuerunt, quod esset
J E S U S. II. Alloquitur eos, dicens, Pueri, habetis
aliquid obsonij? Et illi responderunt ei, Non.. III.
Jubet mittere rete in dextrâ navigij, & promittit pîcees'.
Cui Præcepto illi obedientes, jam non valebant, inquit
Johannes, trahere præ multitudo ne pîcium rete. Mox
Discipulus ille, quem J E S U S diligebat, hoc est, hic no-
ster Evangelista Johannes, filius Zebedæi, significant
Petro, Dominu, esse illum qui stat in littore, & jussit
ad dextram navigij mittere rete. Hoc dum audit Simon
Petrus, tunica succinxit se & misit se in mare. Alij
verò discipuli navigio ventiint, non enim longe erant,
inquit Evangelista, à terrâ, sed quasi cubitis docentis,
trahentes rete pîcium.. IV. Paraverat C H R istus
prunas in terrâ, & pîcem pruni superpositum & pas-
nem, ac dicit eis, postquam in terram descendiant ut

adferant de piscibus jam captis, videlicet ad impo-
dum prunis & allandum.. Itaq; mox Simon Petrus
ascendit de mari in terram & traxit rete in terram, ple-
num magnis piscibus, 153, quibus tamen rete non rum-
pebatur.. V. Invitat ad comedendum, venite in-
quit, prandete, nemine audente interrogare quis esset,
scientibus quod Dominus esset. Et venit Iesus & acces-
pit panem & dedit eis & piscem similiter..

L. C. i. Quod Christus ita lente festinet ad plenam
sui revelationem, dum primò sub ignoti viri habitu ap-
paret, dum sub personæ viri boni & misericordis con-
dolentis vicem pauperum pescato: um per totam no-
stem laborantium & nihil præhendentium, docentis es-
tiam modum pescandi, hospitis parantis cibum, infors-
mantis de requisitis ad prandium, invitantis ad prandi-
um, & apponentis etiam eis cibum piscem & panem.:
discimus in hâc vitâ conversationem nostram cum
Christo & illius nobiscum obcurior em esse, & quasi in
se nigrat e. Sumus adhuc quasi pueri & imperfecti in
hujus conversationis cognitione, ut docet etiam Apostolus, 1 Cor. 13. Manemus in hâc vitâ pueri, venturum
autem tempus quo hâc puerilia se penenda sint viri e-
vademus. Simus itaq; contenti in hâc vitâ obcurio-
re familiaritate cum Christo, videbitus eum in alterâ
vitâ facie ad faciem.. Hinc latatur Job in suâ afflic-
tione contentus quod non ita jam his oculis suis cerneret
Salvatorem, quippe nondum etiam incarnatum, sed
quod sciret ipsum vicinum post hanc mortem, & quod
Job ipsum visurus esset Job. 19. Huc etiam sine dubio
Apostolus respexit, dicens: Cupio dissolvi & esse cum
Christo. Et sine dubio Apostolus majori desiderio fe-
debat ad manifestam illam cum Christo conversatio-

nem in cœli^s. Siquidem tempus in tertium ex ultro,
multa sublimia vidit, quoru*m* visione perpetuo te delecta,
si ostendit. Qui eni*m* gustu*m* percepit sua vissimi cibi
& potus, tanto amplias illum cibum & potum desiderat
ad tempus illo carent^s. Qui etiam concentum sua vissi-
sum musicum, aliquando audivit, vel aliis saltē
præludium, non mirum si ad plenius eō fruendū, ap-
petitu feratur ardentiore.

L. C. 2. Utrumq; celebratur itanquam insignes
Dei beneficium in hoc piscatu; unū quod tanta piscuum
copia potiti piscatores, postquam per totam noctem in
casum laborassent, jam enim cœperunt magnos pisces
& multos videlicet 153. Alterum est insigne Dei bene-
ficium quod rete eorum non rumpebatur.. Utrumq;
fuit Dei beneficium: Et hodiē pro beneficio Dei a-
gnoscendum, quando querendo & laborando aliquid
consequimur ad viræ sustentationem, piscando, agrum
colendo, venando &c. studendo, vigilando, &c. Et
quod ea qua*m* parta sunt conserventur & non perirent, vel
incendio vel aquarum inundatione vel furum aut hosti-
um direptione. Utrumq; petimus cum dicimus, *Pater*
noster qui es in cœlu, *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*. Si detur panis & piscis & non servetur in nos-
strum usum, sed auferatur quid prodest nobis? Habuit
Job multos boves, asinos, carnelios, oves & alia, verum
in momēto quasi omnia ei erpta sunt. Quare divites ac
pauperes DEum humilimis precibus erabunt ut det pa-
uperem quotidianum.. Pauperes quidem ut quod non
habent accipiunt à Deo. Divites ut quod habent ser-
vetur in illorum comodum & rete non rumpatur.. Ita
in spiritualibe bonis, orandas Deus pro illrum in nobis
cōservatione rete nostrum tenet & infirmum, citius
rumpit

sumpi potest. Deo non tollorante illud. Discamus etiam
avocare omnē fiduciam à divitijs & illam in solum De-
um collacare, qui omnia dat ad fruendum, & qui illa o-
mnia asservare potest in nostros ut. scilicet. Tertius etiam ille
dives confidebat multitudini frumenti & magnis hor-
zeis, quod inde habiturus esset victum in multis annos;
verum in egregie spe sua frustratus est, coactus relinquere
frumentum & horrea morte preventus in illa ipsa no-
te quā hanc cogitabat. Luc. 12. Habentes itaq; victum &
strictum his contenti simus. Nihil intulimus in mundū
certum est quod neq; quiequā esset ex hoc mundo.
Petendum ut Deus vult utribus necessaria. Divitiae
laboriosē conquiruntur & difficulter custodiuntur, &
non raro male disponantur, sēpè etiam instar idoli co-
luntur. Tribue itaq; nobis Deus necessaria.

L. C. 3. Piscatores hi colligunt & concludunt ex
capturā tam copiosa pīcium & tam magnorum pīciū,
verè hoc esse Dei opus, Deum verè adesse. Dominus est
inquit discipulis ille quē Iesus dilexit. Petrus idē collig-
git & concludit. Reliqui discipuli pescatores omnē as-
sentuntur huic confessioni quod Dominus adsit, quod
Dominus dederit hanc pīcium copiam, nemo n. qua-
rit à Christo, quis es? Ita coemur ex Dei beneficijs o-
mnino concludere Deum esse nobis præsentem & non
absentem. Quod Psalmista confiteretur Ps. 145. Oculi omniū
in te sperant Dominum, et tu das escas illorum in tempore oportuno
aperias tu manū tuam et imple omne animal benedictione,
Propterea dixit Apostolus, in Deo vivimus, movemur & sumus, Act. 17.

Dicitur quod resurrectionis Dominica annua solennitate lae-
bitificare cor de precipitu, ut post temporalia feda quā agimur
perreniamus ad gloria aeterna, per Unitum nostrum ī Ch. Amen
Benedictio, & Claritas, & Sapientia, & Gratianus, & Sic, & Honer, & Virtus,
& Fortitudo, DEO nostro, in secula seculorum, Amen. Act. 7. v. 12.

QUE

Q U A E S T I O N E S.

I.

AN quod Petrus in mare se conjecit, fuit quoddam signum singulare Pontificatus Petri?

Resp. Minime autem signum hoc quoddam fuit singularare pontificatus Petri, per quod non navem unam, ut cæteri quicq; suam, sed seculum ipsum suscepit, gubernandum. Quemadmodum Hier. ad x. expofuit Bernhardus lib. 2. de consideratione ad Eugenium: Sed fuit partim testimonium desiderij, ut expouit Chrysostomus Hom. 86. in Joh. partim gratiæ Divinæ, quæ ipsum sive natantem, sive, ut prius in mari ambulantem, sustentavit. Rupertus hic allegoriam proponit; per eos, qui navigio vebabantur significari rectores S. Ecclesiarum, qui in pace vitam finiant: Per Petrum mittentem se in mare, illos omnes, qui sicut & ipse, per medios fluctus tribulationum festinant, & currunt ad Dominum, trahentes rete piscium, h.e. libris suis, sive laboribus omnimodis continentes & propugnantes fidem gentium, &c. Emysen. Trahunt doctores rete piscium cubitis ducentis, quando sermone & opere post se ad æternam vitam ducunt audientes.

II. Quid pisces 153. notent?

Certus piscium numerus non videtur absq; ratio ne expressus: Eorum quippe solemus complecti numerum, quorum nobis potior est curia. Ac Hieronymus quidem, lib. 14. in Ezechiel. cap. 47. Tom. 55. Tot piscium genera, quot ab Halieutographis describi solent, hic numerari censem. Verba eius: Ajunt, qui de animantium scripsere naturis & proprietates, qui Halieuticatam latino, quam græco didicere sermone, de quibus Oppianus Cilix est Poëta doctissimus, esse 153. genera piscium, quæ omnia raptæ sunt ab Apostolis, & nihil remansit in captum, dum & Nobiles & ignobiles, divites & pauperes, & omne genus hominum de mari huius seculi extrahitur ad salutem.

